

УДК 811.111'36-112

СЕМАНТИЧНЕ УЗГОДЖЕННЯ СЛІВ-КВАНТИФІКАТОРІВ У СЕРЕДНЬО- ТА РАННЬО НОВОАНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Проблема розрізнення таких понять як семантична валентність та сполучуваність, семантичне узгодження неоднаково ставали об'єктами різноманітних лінгвістичних досліджень. Враховуючи доробки багатьох дослідників можна зазначити, що валентність кваліфікується як потенціал семантико-синтаксичної сполучуваності лексичних одиниць, що є виявом системно-мовної синтагматики. При описі значення слова валентність виступає змінною, яка відображає здатність слова до семантичного зв'язку з іншими словами. Загальна концепція валентності детально розроблена Г.Гельбігом, С.Кацнельсоном, О.Холодовичем та ін. Дослідники визначили **валентність** як властивість слова вступати в певні комбінації з іншими словами, наблизивши тим самим валентність до лексичної сполучуваності. М.Степанова, щоб запобігти змішуванню цих термінів, розрізнила валентність як потенційну здатність слова до поєднання з іншими словами, а сполучуваність як конкретну реалізацію цієї здатності. Лексична сполучуваність визначається як поєднання в тексті семантично суміжних слів. У свою чергу лексична валентність реалізується в **семантичному узгодженні** – явищі лексичної синтагматики, що ґрунтується на повторенні спільних сем чи семи у сполучуваних словах (валентних одне до одного) і забезпечує семантичну зв'язність висловлення й тексту [7, с. 94-96].

Отже, **метою статті** є аналіз семантичного оточення та узгодження слів-квантифікаторів у середньо- та ранньонновоанглійській мові, що обумовлює **актуальність** дослідження цих слів на новій методологічній основі. **Предметом** нашої дослідницької уваги є семантичне оточення та узгодження цих слів із різними лексико-граматичними класами слів у середньо- та

ранньоновоанглійській мові. Для визначення властивостей граматичної категорії як системи слід виявити її відношення до елементів навколишнього оточення. Ідеться про значення слів, лексико-граматичні розряди, інші граматичні категорії слів і синтаксичні конструкції, з якими пов'язана ця категорія, елементи оточуючого контексту та мовленнєва ситуація [1, с. 23].

У цій статті розглядаються декілька слів-квантифікаторів, а саме *much*, *many*, *some and both*, оскільки ці слова виявилися найпрезентативнішими для досліджуваного кола питань.

Отже, квантифікатор *much* є репрезентантом максимально-неозначеної кількості та ступеневою одиницею. Якщо порівняти *much* та *any* (остання є індефінітною синтаксевою ступеня), то побачимо, що вони відрізняються за своїми формальними дистрибутивними особливостями. *Any* може використовуватися лише в певних типах речень, а саме в питальних, умовних та заперечних, тоді як *much* немає таких дистрибутивних обмежень [6, с. 201].

Якщо в сучасній англійській мові квантифікатор *much* сполучається лише з незлічуваними іменниками, то в середньоанглійській – як із злічуваними, так і з незлічуваними іменниками, зокрема, *wisdom*, *lond*, *speche*, *mony*, *profit*, *cnih*t, *word*, *mon*, *scipe*, *sorrow*, etc. Приклади (1) та (2) вилучені з однієї пам'ятки “Paston Letters” (1422-1509) східно-центрального діалекту, щоб продемонструвати вищезазначену тезу. Пор.:

(1) *cp.-англ.* As for perdon, I can non get with – owght I shold paye to *myche money* for it (9, 567) – “Насправді я не можу справитися з цим – мені слід платити багато грошей за це”;

(2) *cp.-англ.* And his heires shall haue there-of as *much londes* and *tenementez* as (9, 423) – “Його нащадки будуть мати з того так багато земель і будинків як...”.

У прикладі (1) квантифікатор *much* модифікує незлічуваний іменник *money*, а в прикладі (2) злічуваний *londes*. Це ілюструє тезу про те, що в цей період англійська мова перебувала у стані формування та розвитку, так само як і

досліджуваний клас слів. Однак, у ранньоновоанглійській мові існувала тенденція до зменшення кількості злічуваних іменників з цим квантифікатором і збільшення частотності вживання незлічуваних, зокрема, *time, beauty, mony, worship, love, courage, blood, wealth, anxiety, heat, frendship, joy, concern, knowledge, etc.*

Для досягнення іронічного ефекту або навіть для відтворення негативного значення квантифікатор *much* заповнює позицію топікалізації у реченні, і порядок слів при цьому є таким – QSV. Пор.:

(3) *ср.-англ.* Also *muchel* he bar him one (4, 816) – “Отже, багато він ніс йому один”.

Зауважимо, якщо *much* у сполученні з прикметником позначає “*very*”, він належить до класу прислівників, а не квантифікаторів. Пор.:

(4) *ср.-англ.* And he hadde take the semblaunce of a *moche olde man* || (6, 91) – “І він мав вигляд дуже старої людини”.

Роль дієслівного інтенсифікатора не є типовою для протоквантифікатора *much* у мові давньо- та початку середньоанглійського періодів, оскільки роль найчастотнішого інтенсифікатора того періоду виконувало слово *swiþe*, що позначає “дуже”. З іншого боку, в матеріалі дослідження виявлено приклади *much* із *swiþe* (приклад 5). З плином часу слово *swiþe* зникає і *much* набирає силу, модифікуючи дієслово. Кінець середньо- та початок ранньоновоанглійського періодів позначено збільшенням використання цієї функції, окрім північної території [10, с. 321]. Пор.:

(5) *ср.-англ.* He letten bulden þe hallen *swiþe muchele* mid alle (5, 186) – “Він дозволив будувати хол так багатьом з усіма (рештою)”.

У ранньоновоанглійський період з’являється емоційно-забарвлена конструкція *how much*. Пор.:

(6) *р.-н.-англ.* *How much* he hath profited (1, book 2, 43).

У XI–XVII ст. квантифікатору *much* властива більша свобода у виборі оточуючих конститuentів ніж у давньоанглійській мові, а саме він може сполучатися з різними семантичними класами дієслів: *verba declarandi* –

to seyde, to spoke; verba sentiendi – to love, to confess, to be-love; verba voluntaris – to desire, to obbey, to preise; verba putandi – to know; verba vera – to be; verba agitandi – to come, to makeden verba affectum – to wonder.

Квантифікатор *many* в конструкції *many a man* вказує на індивідуальний характер речення, в той час як *many men* узагальнює його. Вона є калькою таких латинських словосполучень як *uterque vir, utraque lingua, utrumque* „кожен (будь-хто) із двох людей, обидва чоловіки, дві мови, дві речі”. Подібні висловлення існують також і в інших мовах, зокрема, в німецькій, *manch ein Mann, mangen en mand, palabra loca*, застаріле французьке *maint homme* [3, с. 234]. За Дж.Несфілдом, ця конструкція бере свій початок у середньоанглійській мові, а саме у XIII ст. Перший приклад зафіксовано у Леймона (Layamon): *moni enne (= many a) thing*, походить від сполучення кількісного прикметника (*manig*) та числівника *an*. Отже, “*many a man*” позначає “*many times one man*” або “*many men*” [11, с. 158]. Проте, як твердив О.Есперсен, *many a* у препозиції до іменника є результатом впливу детермінатива *this*, що займає позицію перед *many*. Пор.: *How does your Honor for this many a day?* (Вугон) (цит. за [9, с. 430]. У сучасній англійській мові словосполучення *many a* здебільшого зберігається в усталених виразах на відміну від середньоанглійської, яка позначена сталим уживанням цієї конструкції у різному оточенні. Пор.:

(7) *ср.-англ.* Than he weren comen to the halle, | Biforen Ubbe and hise men alle, | Ubbe stirte hem ageyn, | And *mani a knith* and *mani a sweyn* || (4, 1696-1699) – “Потім він увійшов у залу, став перед Уббе та його людьми усіма, Уббе підійшов до них знову, і багато рицарів і багато слуг”;

(8) *р.-н.-англ.* He never forsooke man nor beast. Beagles keeneley away they ran; The king followed after with *many a man*. (2, 60-62).

Досліджувана одиниця сполучається лише зі злічуваними іменниками, тобто у кількісному значенні *many* є засобом вираження поняття дискретної кількості та репрезентантом максимально-неозначеної кількості. За С.А.Жаботинською, семантика квантифікаторів *many, much, little, a little*,

few, a few пов'язана не стільки з межею просторових форм, скільки з її відстанню в межах цих кордонів. Наявність у семантиці досліджуваних квантифікаторів інформації про протяжність просторової форми, відрізняє їх від артиклів, числівника *one*, вказівних займенників, а також від квантифікаторів *all, each, some, any, every*. У зв'язку з тим, що межа предметної форми, яка визначається квантифікаторами типу *much, many, little, few* ситуативно зумовлені, то й протяжність, яку вони позначають є змінною [4, с. 78-79].

У середньоанглійській мові протоквантифікатор *many* часто розміщений у препозиції щодо такого конституента речення як *one*. Напр.:

- (9) *ср.-англ.* ...that ther was *many oon* ouerthrowen bothe horse and man
(6, 237) – “Було багато знищено і коней і людей”.

Зауважимо, що у ранньоновоанглійській мові це явище зникає, оскільки жодного прикладу не було зафіксовано, проте *many a one* все ще використовується. Відмітимо також, що збільшується частотність вживання *many* із злічуваними іменниками у множині. Пор.:

- (10) *р.-н.-англ.* Plato also, that diuine Philosopher, hath *many Godly medicines* against the poison of vayne pleasure, *in many places...* (1, 36).

Труднощі виникають із порядком слів у сполученні *a many*, оскільки *many* може бути і прикметником, і колективним іменником. Однак, згідно NED, це утворення не походить із давньоанглійського іменника *menigeo* “*multitudo*”, а спонтанно розвинулося у ранньоновоанглійський період, можливо завдяки аналогії з *a few*. У сучасній англійській мові конструкції, структуровані названого зразку, є маркованими, а їх уживання є архаїчним або діалектним.

Іменник *menigu* із значенням “*a great number of*”, який походить від давньоанглійського *manig*, проіснував до кінця XIV ст., і лише у ранньоновоанглійській мові з'являється конструкція *a great many*, де *great* займає позицію між *a* та *many*, що є характерним для прози [11, с. 157]. Номінативний характер квантифікатора *many* чітко прослідковується у цьому випадку. Ймовірно, ця модель тільки розвивається у ранньоновоанглійській

період, тому є спорадичною. У корпусі досліджуваного матеріалу зафіксовано лише два приклади. Пор.:

(11) *p.-н.-англ.* I happened to carry *a great many books* with me, instead of merchandise, when I sailed my fourth voyage (7, book 2, 47).

Розглянемо речення (12), в якому квантифікатор *many* представлений 7 раз. Отже, кількість вживання досліджуваної одиниці у межах одного речення практично є необмеженою. Пор.:

(12) *ср.-англ.* Ic liðde mid þine fader; & ledde his ferde *moni swinc moni swæt; monine seorhfulne pleige. moni grimne reas; moni greatne dunt. moni ane wnde; moni wnderlich feht* (5, 58) – “Я подорожував із твоїм батьком і потребувала його подорож багато праці та багато поту, багато турботи, багато жорстоких порад, багато сильних ударів, багато ран, багато чудових битв”.

У досліджувані періоди ця одиниця трапляється у комбінації із семантико-граматичними групами іменників, а саме: abstract nouns – *tyme, harmes, wisdom, inconuenientez, vices, etc.*; class nouns – *man, child, yeer, lady, places, eye, day, ship, things, wynter, books, monstres, countries, states, knights, hours, days, cities, families, etc.*; collective nouns – *folk, creature, nations, etc.*; material nouns – *paste, etc.*

Розглянемо квантифікатори *both* та *either*, що наразі співпадають за своїм змістом, але водночас демонструють й певні розбіжності: при *either* кожен предмет есплікується окремо, а при *both* – обидва разом. Ось чому їх часто протиставляють, зокрема, англ.: *Both these houses are nice; either would suit me* “Обидва дома гарні, мені подошов кожен із них” [2, с. 164]. Значення “*each of two*” зустрічається лише у пам’ятках пізньосередньоанглійського періоду. Пор.:

(13) *ср.-англ.* Han seide Amaunt, “Ye haue brought hider with yow a fewe peple, and also I haue here a fewe of myne, and yef we fight to-geder it may not be with-oute grete harme *on bothe sides*, but ther-fore lete vs do in other manere” (6, 365) – “Хан сказав Амаунту; “Ти привів сюди із

собою декілька людей і я також маю декілька своїх, якщо ми будемо дратися разом, то ми не минемо великих втрат з кожної сторони, давай знайдемо інший шлях””.

Нагадаємо, що граматична категорія двоїни іменних частин мови, яка існувала у давньоанглійській мові, наступних періодах зникає. Плеонастичні словосполучення на зразок *both two* або *both both* є своєрідним засобом компенсації її втрати та її лексичним відтворенням. Пор.:

(14) *ср.-англ.* For *bothe two*, by my savacioun, concluden in multiplicacioun
Ylike wel, whan they han al ydo; This is to seyn, they failen *bothe two*
(15 b, 295-298) – “Для них двох, і це завдяки моєму порятунку, прийшли до одного кінця шукаючи примноження; вони поїхали туди ж, коли зробили все, і що сказати, вони обидва провалилися, на жаль.”;

(15) *ср.-англ.* Be sulve stottes ine þe stode *boþ boþe* wilde & mere wode
(8, 495) – “У стайні стояли воли обидва обидва дикі та чарівні”.

Свого часу О.Есперсен зазначав, що *both* тісно пов’язано з квантифікатором *all* тим, що обидва мають об’єднуючу силу, однак сфера дії першого стосується лише кількості два [9, с. 595]. У середньо- та ранньоновоанглійській мові досліджувана одиниця зафіксована у РР з різними прийменниками у пре- та постпозиції до означеного слова, зокрема, *for, in, on, at, with, to, of, against, into*. Пор.:

(16) *р.-н.-англ.* to the eye *on both* these occasions, since that is the same *in both* cases (7, book 2, 40).

Протягом трьох досліджуваних періодів так само, як і в сучасній англійській мові, *both* сполучається лише зі злічуваними іменниками у множині та входить до складу двох суб’єктів або об’єктів, що позначають їх сукупність. У нашому матеріалі випадки вживання цієї одиниці в основному зафіксовані з такими словами: *sides, ends, cases, nations, etc.*

Щодо квантифікатора *some*, то йому властиве значення кількості, що є засобом вираження індефінітних квантитативних синтаксем [6, с. 197].

Дж.Несфільд (1910) вважає цю одиницю прикметником у всіх її проявах, Р.Зандворт – неозначеним займенником, Р.Клоуз (1977) у моделі типу *some identification* – детермінативом. Інші англiсти вважають *some*, напр., прикметником-займенником (цит. за [5, с. 98]).

Квантифікатор *some* в анафоричній функції може позначати як суб'єкти, так і об'єкти, розміщуючись у препозиції до прийменника *of + the/ this/ these/ those/ possessives/ personal pronouns*. Пор.:

(17) *ср.-англ. Some of the peple yede oute of the cherche where ther was a voyde place* (6, 98) – “Багато зайшло до церкви, туди, де були вільні місця”.

Вживання квантифікатора *some* у номінативній функції пов'язане насамперед із реалізацією суб'єктів, що позначають живих істот. Пор.:

(18) *ср.-англ. Somme hadden salves, and somme hadden charmes* (3 a, 1854) – “Дехто має мазі, а дехто амулети”.

У сучасній англійській мові квантифікатор *some* набуває значення неперевершеності, найвищої ознаки захоплення та використовується як прикметник-прислівник, будучи завжди у сильній позиції, тобто наголошеній, напр.: *She is some girl* – “Оце, то дівчина!” [9, с. 610].

Значення “наближеності” (*approximately*) протоквантифікатор набуває у препозиції до числівника. Пор.:

(19) *ср.-англ. Per-to gon sneoli; þe king sume þrie. Nuste noht his dугеде;* (5, 518) – “Ніхто туди не пішов; королі близько трьох. Ніхто не охороняє його, крім солдатів”.

За О.І.Смирницьким, досліджувана одиниця має подвійний характер, оскільки вона може представляти як ад'єктивне, так і субстантивне утворення, легко мігруючи з прикметникової сфери до іменникової та навпаки. Зокрема, *Give me some paper* та *I saw some of these films last year*, де *some* у першому випадку використовується ад'єктивно, а в другому – субстантивно [8, с. 191]. У мові давньоанглійського періоду одним із значень досліджуваної одиниці з іменником в однині було “*a part of*”, яке не збереглося у наступних століттях.

Тенденція до контактного розташування квантифікатор *some* у ранньоновоанглійській мові з іншими одиницями зберігається, зокрема, з *little, halfe, less, either, few, both, more, few*. Вживання квантифікатора *some* із *few* наголошує на семантично-негативному значенні словосполучення. Йдеться про те, що *some few* позначає ще меншу кількість, ніж *quite a few* [9, с. 611].

(20) *p.-н.-англ.* The Gentleman, more glad at the unlookt for life of *George*, than the losse of his money, tooke part of the good cheere *George* had to supper, wondred at the cunning of the Wench, and within *some few daies* after had an end of his Booke (10, 17).

У прикладі (20) реалізоване значення „малої кількості”, тобто йдеться про кілька днів, але небагато. У досліджуванні періоди спорадичним є вживання квантифікатора *some* у заперечних та умовних реченнях із збереженням свого первісного значення. Пор.:

(21) *ср.-англ.* but fully ne shal it nevere quenche, that he ne shal som tyme be moeved in himself (3 с, 19) – “але поки повністю не буде погашено, він не зможе деякий час переїхати до себе”;

(22) *ср.-англ.* But *if* God hadde ordeyned that som men hadde hyer degree and *some* men lower... (3 с, 68) – “Проте якщо Господь наказав декільком чоловікам мати вищий ступінь і декільком нижчий...”.

Частотним є також словосполучення *alle and some*, яке зафіксовано у середньоанглійській мові у двох формах – множині та однині. Пор.:

(23) *ср.-англ.* First I pronounce whennes that I came, And thane my bulles shewe I, *alle and some* (3 b, 50-51) – “Спочатку я скажу чи я прийду, а потім моїх биків покажу я, усіх та деяких”;

(24) *ср.-англ.* This *al and some*, that Arcita moot dye (3 a, 1886-1887) – “Це все та дещо, Арсіта помре”.

Квантифікатор *some* може реалізувати значення „дискретної та недискретної кількості”, вільно сполучаючись із злічуваними іменниками у множині, зокрема, *men, folkes, bokes, frendes, remedy, persons, yeer, lettyr*,

manere, clerkes, neighbor, figure, day, miles, words, places, etc., так із незлічуваними іменниками *tyme, comfort, mony, harme, mercy, murthe, agonye, love, ignorance, excuse, pleasure, misfortune, etc.*

Середньоанглійський період позначений інтенсивними змінами на всіх рівнях мовної системи, фонетичному, морфологічному, семантичному, синтаксичному, і поступовим переходом від SOV- до SVO-типу. Зміни, які відбулися у середньо- та ранньоновоанглійській прикметниковій парадигмі, уможливили виділення слів-квантифікаторів в окремий частиномовний клас.

Кожна лексична одиниця має своє, притаманне їй семантичне оточення, і може сполучатися з різними лексико-граматичними класами слів, а саме: семантичні класи дієслів – *verba declarendi, verba agitandi, verba sentiendi, verba vera, verba putandi, verba voluntaris, verba affectum*) та класи іменників – *abstract nouns, class nouns, collective nouns, material nouns*.

Характерне для давньоанглійської мови контактне розташування двох протоквантифікаторів Pre-Q+Pre-Q у середньо- та ранньоновоанглійській мові поступово зникає. Інтерес становить квантифікатор *both* у плеонастичних словосполученнях, який у середньоанглійській мові стає своєрідним засобом компенсації втрати давньоанглійської двоїни іменників та її лексичним відтворенням.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бондарко А.В. Категоризация в системе функциональной грамматики // Вопросы филологии. – 2006. – №1(22). – С. 22-32.
2. Брунер К. История английского языка: В 2 т.; Пер. с нем. С.Х.Васильевой; Под ред. и с предисл. Б.А.Ильиша – М.: Изд-во иностранной литературы, 1956. – Т. II. – 392 с.
3. Есперсен О. Философия грамматики / Пер. с англ. В.В.Пассека и С.П.Сафоновой. – М.: Изд-во иностранной литературы, 1958. – 404 с.

4. Жаботинская С.А. Когнитивные и номинативные аспекты класса числительных (на материале современного английского языка). – М.: Ин-т языкозн. РАН, 1992. – 216 с. – Библиогр.: с. 197-212.
5. Мойсеенко Н.Г. Значение и употребление неопределенных местоимений в современном английском языке: Дис. ... канд. филол. наук: 10.02.04; – Защита 29.12.1999. – Одесса, 1999. – 202 с. – Библиогр.: с. 182-201.
6. Мухин А.М. Синтаксемный анализ и проблема уровней языка. – Л.: Наука. Ленингр. отд-ние, 1980. – 303 с.: прил.
7. Селіванова О.О. Сучасна лінгвістика: напрями та проблеми. – Полтава: Довкілля-К, 2008. – 712 с.
8. Смирницкий А.И. Морфология английского языка; Под ред. В.В.Пассек. – М.: Издательство литературы на иностр. яз. – 1959. – 440 с.: черт., 2 л. илл.
9. Jespersen O. A Modern English Grammar on Historical Principles. – London: Bradford and Dickens Drayton House, 1954. – P.VII: Syntax. – 690 p.
10. Mustanoja T.F. A Middle English Syntax. – Helsinki: Société Néophilologique, 1960. – Part I: Parts of Speech. – 702 p.
11. Nesfield J.C. English Grammar Past and Present. – L.: Macmillan & Co., 1910. – 470 p.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

1. Ascham R. The Scolmaster. Book 1-2. – The University of Oregon. – <http://darkwing.uoregon.edu/~rbear/ascam1.htm>
<http://darkwing.uoregon.edu/~rbear/ascham2.htm> – 1998.
2. Carle of Carlisle / Ed. by Th.Hahn. Originally Published in Sir Gawain: Eleven Romances and Tales. – Kalamazoo, Michigan: Medieval Institute Publication. – <http://www.lib.rochester.edu/camelot/teams/carlefrm.htm> – 1995.
3. Chaucer Ch. Canterbury Tales. – <http://www.librarius.com/cantales.htm>:

- a) The Knight's Tale (Part 1-6). – [http://www.librarius.com/cantales/knigt1\(1-6\).htm](http://www.librarius.com/cantales/knigt1(1-6).htm)
- b) The Canon's Yeoman's Prologue. – <http://www.librarius.com/cantales/yeomanpr.htm>
- c) The Parson's Prologue. – <http://www.librarius.com/cantales/parspro.htm>
 The Parson's Tale (1-11). – [http://www.librarius.com/cantales/parstl\(1-11\).htm](http://www.librarius.com/cantales/parstl(1-11).htm)
4. The Lay of Havelok the Dane / Ed. by R.Morris. – Oxford: Clarendon Press, 1904. – 105 p.
5. Laymont. Brut. – University of Virginia Library Electronic Text Center. – <http://www.etext.virginia.edu/mideng/browse/LayBruC.html> – 838 p.
6. Merlin, or the Early history of King Arthur / Ed. by H.B.Wheatley. – Ann Arbor: University of Michigan Press. – www.hti.umich.edu/egl/c/cme/cme-dx?type=header&udno=Merlin – 1989. – 700 p.
7. More Th. Utopia / Transl. from the Latin by R.Robinson with introd. by J.Mezciems. – L.: Campbell, 1992. – 148 p.
8. The Owl and the Nightingale. – University of Virginia Library Electronic Text Center. – <http://etext.virginia.edu/mideng/browse.htwl>, 1993. – 150 p.
9. Paston Letter's. Paston letters and papers of the fifteenth century / Part I. Paston family. – University of Virginia Library Electronic Text Center. – <http://etext.lib.virginia.edu/cgi-bin/browsemixed?id=PastLett&tag=public&images/=images/miden&data=/1v1/Archive/mideng-parsed> – 1993. – 1605 p.
10. Peele G. Merrie. – The University of Oregon. – <http://darkwing.uoregon.edu/%7Erbear/peele1.html> – 2003.

У статті розглянуто семантичне оточення слів-квантифікаторів та виявленні їх комбінаторні особливості у середньо- та ранньомовноанглійських пам'ятках.

Ключові слова: *валентність, інтенсифікатори, квантифікатори, семантичне узгодження.*

The article is dedicated to a semantic coordination of quantifiers and their combinatory peculiarities in Middle and New English manuscripts.

Key words: *valency, intensifiers, quantifiers, semantic coordination.*